

PICik

Férjemmel 9 év házasság után, 31 évesen úgy döntöttünk gyermeket vállalunk. Az első sokk akkor ért, amikor az orvos az ultrahangon két fejlődő életet látott, aminek persze nagyon örültünk. Ám a 23. héten egy családi vacsora után hirtelen elfolyt a magzatvizem és a nőgyógyászsom tanácsára azonnal bementünk a SOTE II-s számú Szülészeti és Nőgyógyászati Klinikára.

Az ultrahang kép szerint az „A” magzatnál elfolyt a magzatvíz és csak minimális mennyiség maradt. Az orvosok közölték velünk, hogy ez valószínűleg egy nagy vetélés lesz, de a magzatok az életben tarthatóság határán vannak. Még aznap éjjel felkeresett egy nagyon szimpatikus neonatológus doktornő, aki elmondta, hogy szomorú vége is lehet a dolognak, de ha életben maradnak a kicsik, akkor hozzájuk fognak kerülni a PIC osztályra, és mindent megtesznek értük. A picik bent tartása csak 1 hétig sikerült.

Így 2020.07.30-án megszületett Benedek 650g, Marcell pedig 550g súllyal. A férjem a vírus helyzet miatt azt gondolta, hogy nem láthatja majd a gyerekeket, amíg kórházban vannak, hisz hozzám se jöhetett be. De a PIC osztályon rögtön a „szülőknek 0-24-ig. nyitva” felirat fogadta és ezt a kedves doktor, aki megmutatta a kicsiket, meg is erősítette. Jó volt, hogy a családbarát PIC-en tényleg együtt lehetettünk, persze szigorú óvintézkedések mellett. Érkezőkor fertőtlenítő kézmosás és köpeny, illetve lábzsák felvétel következett. Mindig, mielőtt benyúltunk az inkubátorba újból fertőtleníteni kellett. Az osztályon a legnehezebb pillanatokban is szívesen láttak minket. Amint a fiúk állapota lehetővé tette, a mellkasunkon pihenhettek. Nagyra értékeltük, hogy amint beléptünk az osztályra azonnal odajött egy orvos és tájékoztatott a fiúk aktuális állapotáról, és bármikor bátran kérdezhettünk. Rendkívül sok erőt adott, hogy a nővérek még akkor is igyekeztek humorral kezelni a helyzetet, amikor az nehéz volt. Összességében sok mindent tanultunk ezen az osztályon emberségről, elhivatottságról, empátiáról és kitartásról.

